

Utcán a politika

2012 október 13. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Egy éve október 23. után nagy volt az öröm az ellenzéki és civil kormánygy?löl? oldalon. Az övék volt az utca, a miniszterelnök Brüsszelben képviselte Magyarországot a sokadik rendkívüli uniós válságtanácskozáson, a Fidesz nem tartott nagygy?lést a nemzeti ünnepen.

Amikor néhány hónappal kés?bb, január másodikán az Operánál ismét jelent?sebb, néhány tízezres tömeg szidalmazta a kormányt, a nyugati sajtó is azt harsogta: az utca már az ellenzéké Magyarországon. Azaz másfél évvel a jobboldali pártszövetség kétharmados választási diadala után a kormány körül elfogyott a leveg?, támogatói elfordultak t?le, felszívódtak vagy elbizonytalanodtak, megteremt?dtek a belpolitikai fordulat társadalmi feltételei. Erre a kihívásra is válasz volt a január 21-i békemenet, amely a maga több százezer résztvev?jével megmutatta, hogy az Orbán-kormány hátországa a hatalomgyakorlás sokak által el?re nem látott nehézségei, vargabet?i, medd?nek látszó konfliktusai, ügyetlenkedései ellenére sem vált köddé. A békemenet után a felszínen semmi sem változott, a viták ugyanabban a mederben folytak, csak éppen országhatáron innen és túl mindenki felfogta, hogy Magyarországon belátható ideig nincs esély kormányváltásra, miniszterelnök-cserére.

Azóta csaknem kilenc hónap telt el, s a kormány által akkor emlegetett konszolidáció ugyan döcögve halad, de az ország az IMF el?tti kapituláció nélkül is stabilan áll a lábán. Október 23-án a kormányellenes tábor ismét megkísérli magához ragadni a kezdeményezést, feltüzelni a társadalom különféle, jó okkal elégedetlen csoportjait. A pillanat lélektanilag is megfelel?nek látszik, hiszen az MSZP-nek hosszú-hosszú böjt után sikerült id?közi választáson megel?znie a Fideszt. Megjósolhatóan nagy tömeget lehet majd összecs?díteni a kormányellenes indulatok kiélésére, de az el?készületekkel kapcsolatos kisszer? és nehezen követhet? torzsalkodások éppen azt jelzik, hogy pusztán valaminek, valakinek az oktalan gy?lölete még nem elegend? alap az értelmes, közös cselekvésre. Aki tehát most a kormányt forgószélként elsöpr? tömegr?l beszél, az a politikai stabilitást, az elmúlt években komoly er?feszítések árán meg?rzött társadalmi békét szeretné kikezdeni, vagyis anarchiát hirdet. Leginkább persze a vágyait keveri össze a valósággal.

Idén október 23-án százezrek lepik el a f?város utcáit, ám 1956-tal ellentétben a politizáló tömegek nem a nemzet egységét, hanem a megosztottságot demonstrálják majd a forradalom és szabadságharc ünnepén. Nem bánnám, ha lehetne másként is, de ezen addig változtatni már bizonyosan nem lehet. Így természetes, hogy a kormány híveit is az utcára szólítják. A Kossuth téren beszédet mond Orbán Viktor, a Civil Összefogás Fórum ismét békemenetet hirdetett. Gondolom, sokan vannak, akik bár nem kritikátlanul szemlélik a kormány tevékenységét, érdekeltek a sikerében. Akik nem úgy képzelik a jó kormányzást, hogy az országot kívül-belül eladósítva a végletekig kiszolgáltatottá kell tenni. Akik számára nem az a kérdés, hogy Bajnai, Mesterházy, Gyurcsány vagy a Milla vezesse-e a jöv?ben az országot. Akik nem egy helytartót szeretnének Batthyány Lajos székében látni. Akik szerint a válságkezelés terheit nem csupán a lakosságnak, a családoknak kell viselniük. Akik szerint a mai világban is van jelentése, tartalma az önrendelkezésnek. Akik szerint nem az a nemzeti érdekek helyes képviselete, hogy

gondolkodás nélkül aláírjuk az elénk tett papirost. Akik nem szeretnének visszatérni a 2010 el?tti világba.

?ket várják a második békemeneten.

Szeret? Szabolcs - mno.hu

Ajánló